

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1922/2015
27.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Ул.... бр. ..., чији је пуномоћник Јасна Весић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., Ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Александра Трифуновић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5868/13 од 12.05.2015. године, у седници одржаној 27.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5868/13 од 12.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5421/11 од 01.03.2013. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконити пониште решење директора тужене бр. ... од 21.07.2008. године којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа и одлука Школског одбора тужене бр.... од 06.08.2008. године којом је одбијен приговор тужиоца и потврђено у целости решење директора тужене бр. 2375 од 21.07.2008. године. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 168.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5868/13 од 12.05.2015. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништени као незаконити решење директора тужене бр. 2375 од 21.07.2008. године, којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа и одлука Школског одбора тужене

бр. 2442 од 06.08.2008. године којом је одбијен приговор тужиоца и потврђено у целости решење директора тужене бр. 2375 од 21.07.2008. године и обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 265.500,00 динара. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати 51.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији у смислу члана 399. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене на неодређено време на пословима домара школе. Решењем директора тужене бр. ... од 03.06.2008. године тужиоцу је наложено да обезбеди несметан излаз из школе уклањањем ормана из приземља школе који стоје на путу главног излаза и да на главна улазна врата постави резу, што треба да уради одмах, а уколико не поступи по датим налозима против њега ће се покренути дисциплински поступак. Овај налог је дат због тога што је МУП, Сектор за заштиту и спасавање, записником о извршеном инспекцијском прегледу школе од 20.05.2008. године, наложио извршење мера заштите од пожара и то уклањање преграде ходника и степенишног простора, у року од 15 дана. Тужиоцу је решење од 03.06.2008. године уручено тог дана пред крај радног времена. Како је требало пренети више ормана у подрумске просторије, а тужилац их није могао пренети сам, то је са ВВ другим домаром, пренео један тог дана, а наредног дана ујутру је пренео остале ормане уз помоћ неколико спремачица. Резу на главна улазна врата набавио је и ставио ВВ. Према Службеној белешци бр. ... од 03.06.2008. године, директор школе ГГ је 03.06.2008. године у 17.00 часова констатовала да тужилац није поступио по налогу бр. ... од 03.06.2008. године, јер није уклонио предмете који онемогућавају слободан пролаз до излаза. Против тужиоца је 20.06.2008. године поднет захтев за покретање дисциплинског поступка. После спроведеног дисциплинског поступка, решењем директора тужене бр. ... од 21.07.2008. године, тужиоцу је изречена дисциплинска мера престанак радног односа, због тога што је у периоду од 02.06. до 04.06.2008. године учинио теже повреде радне обавезе прописане чланом 8. став 1. тачка 1. и 8. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности запослених и то тако што је неоправдано одбио да поступи по усменом, а потом писменом налогу директора школе, да помери предмете и ормане који се налазе у приземљу школе испред главног улаза и постави резу на главна улазна врата, а што представља неизвршавање и несавесно, неблаговремено и немарно извршавање радних обавеза и одбијање послова радног места на које је запослени распоређен или одбијање налога непосредног руководиоца без оправданих разлога. Против

наведеног решења тужилац је изјавио приговор. Одлуком Школског одбора тужене бр. ... од 06.08.2008. године одбијен је приговор тужиоца.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев и поништио као незаконите решење директора тужене од 21.07.2008. године и одлуку Школског одбора тужене од 06.08.2008. године, којима је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа.

Одредбом члана 8. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности запослених од 26.02.2004. године, утврђене су теже повреде радних обавеза, па је тачком 1. прописана повреда – неизвршавање или несавесно, неблаговремено или немарно извршавање радних обавеза, а тачком 8. – одбијање послова радног места на које је запослени распоређен или одбијање налога непосредног руководиоца, без оправданих разлога.

Спорним одлукама тужиоцу је стављено на терет да је учинио наведене теже повреде радне обавезе, а другостепени суд је нашао да се у радњама тужиоца на дан 03. и 04.06.2008. године не стичу обележја тих повреда, изводећи овај закључак после расправе спроведене пред тим судом, када је поновљено извођење доказа саслушањем тужиоца и законске заступнице тужене – директора ГГ и њихови искази оцењени у побијаној одлуци.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је став другостепеног суда да тужилац није учинио теже повреде радне обавезе из члана 8. тачка 1. и 8. наведеног Правилника, због чега су неосновани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права. Наиме, за изрицање дисциплинске мере престанак радног односа, потребно је да се у дисциплинском поступку утврди радња запосленог која представља биће повреде радне обавезе и која је противправна, као и кривица запосленог. У конкретом случају тужиоцу је 03.06.2008. године дат радни налог – да уклони ормане из приземља школе и да на главна улазна врата стави резу. Како тужилац није могао сам да пренесе ормане, а било их је пет, налог у том делу је извршен тако што је један орман тужилац пренео у подрумске просторије уз помоћ ВВ, домара у другој смени, пре истека радног времена 03.06.2008. године, затим је ВВ пренео два ормана уз помоћ других лица, а преостала два је сутрадан ујутру пренео тужилац, уз помоћ неколико спремачица. Налог у погледу стављања резе на улазна врата је извршен 03.06.2008. године, тако што је ВВ (вршећи послове домара у другој смени) набавио и ставио резу на главна улазна врата, с обзиром да тужена у радионици није имала резу. Имајући у виду наведено, правилан је закључак другостепеног суда да у радњама које је тужилац предузео ради извршења датог налога нема елемената повреде радне обавезе, зато што не може послодавац позвати на дисциплинску одговорност запосленог за неизвршавање или одбијање радног налога у ситуацији када запослени тај налог не може да изврши сам (већ само уз помоћ других лица) и када нису обезбеђени услови за извршење радног налога.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**